

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ СПОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ

Халіна А.В., гр. ГРС-49

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. **Варипаєв О.М.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Передумовою, джерелом діяльності людини є потреба.

Духовні потреби людини, її необмеженість лише матеріальним засвідчує вся історія українського народу. Здавна народний світогляд українця містив у собі емоційність і сентиментальність, чуйність та свідомість споживання як результат оцінки життя, відбору усіх життєвих вражень того, що близьке її інтересам, що сприяє досягненню мети. Людина не просто проявляє своє ставлення до потреб, а визначає ступінь важливості, корисності, обов'язковості і привабливості тих якостей і властивостей людського споживання.

В українській філософії та культурі за часів історичного розвитку було вироблено декілька продуктивних концепцій потреб людини, які в головних рисах засновувалися на християнському світогляді.

У діяльностях українських мислителів та культурних діячів Д. Чижевського (прагнення до «свободи», яке сприяє виробленню гармонії особливості з природою), Г. Сковороди (пізнання своєї природи, своє «внутрішнє ество»; принцип «сродної праці»; теорія «нерівної рівності»), В. Вернадського (концепція потреб в руслі загальної теорії про ноосферу) на протязі всієї історії відображається шлях морального розвитку духовних потреб у сфері людського життя, виводячи проблематику на рівень наукового осмислення й дослідження.

Історичний податок споживання полягає в тому, що ніколи раніше людство не мало потреби в кожному діяльному індивіді, тому що тепер виробничі відносини переходять до ринкової економіки. Виявляється, що «людина – вища цінність» у вищій інстанції наповнене змістом її життя. Без такого внутрішнього ідейного сенсу людина не відчуває своєї цінності, неспроможна керувати творінням самої себе, тобто задовольнити свої бажані потреби.